

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Concilivm Hierosolymitanvm Evsebianorvm In causa Arii restituendi, anno
CCCXXXV. celebratum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
335.

nimirum erat, quod nos summos volebant; ne scilicet subornatos ab ipsis criminatores aut ecclesiasticos non esse, aut si essent, Arianos esse doceremus. Scitis autem dilecti fratres, in sacris literis præcipi, non valere inimicorum testimonia. Ceterum a vobis vera dici attestatur manus ipsa Ischyrae, attestantur quoque ipsorum facta, qui nobis nihil istiusmodi criminum consciis, præsidio Philagrii, & armorum terrore ea confecere quæ voluerunt. Hæc ut coram Deo testamur, hæc ut certi de futuro Dei iudicio loquimur. Nostra quidem voluntas fuit huc excurrendi; sed tamen in eo acquievimus, ut nonnulli ex nostris istuc venirent cum literis nostrorum, qui hic remanserunt; ut ita eorum vicem absentiamque sustinerent & compensarent. Ingenuus presbyter vos valere in Domino opto, dilecti fratres, Theon presbyter, Ammonius presbyter, Heraclius presbyter, Boccon presbyter, Tryphon presbyter, Petrus presbyter, Hierax presbyter, Serapion presbyter, Marcus presbyter, Pollarion presbyter, Caius presbyter, Dioscorus presbyter, Demetrius presbyter, Thyrsus presbyter. Diaconi, Pistus diaconus, Apollos diaconus, Serras diaconus, Pistus diaconus, Polynicus diaconus, Ammonius diaconus, Maurus diaconus, Ephæstus diaconus, Apollos diaconus, Metopas diaconus, Apollos diaconus, Serapas diaconus, Meliphthongus diaconus, Lucius diaconus, Gregoras diaconus.

* CONCILIVM

HIEROSOLYMITANVM

b EVSEBIANORVM

c In causa Arii restituendi, d anno cccxxxv. celebratum.

NOTÆ.

* *Concilium.*] Eusebiani persuaserant Constantino Arium de fide orthodoxa recte & catholice sentire. Cum igitur episcopi iidem qui Tyri fuerant ad dedicandam ecclesiam ab imperatore recens erectam conuenissent, vocatum ad se Arium cum sua quam obtulerat fidei confessione ambigua, & in specie catholica, ad episcopos Hierosolymis congregato remittit; mandans ut illi confessionem oblatam

Concilia-
buli causa,
tempus &
locus.

Yyy iij

examinent, & si Arius recte sentiret ac crederet, probarent, eumque non tantum reciperent, sed etiam Alexandrinam ecclesiam & urbem, a cuius aditu iussu Nicæni Concilii abstinere debebat, ipsi restituerent. Peracta igitur templi dedicatione, cœtuque dimisso, conuenientes Arium, eiusque fidem probant, recipiunt, & Alexandriam restituunt. Quo euentu, infra dicemus in notis ad vitam Marci & Concilii Constantinopolitani. Hæc ex Athanasio apol. 2. & de Synod. & ex epistola synodali huius Conciliabuli huc translata. Ex Socrate lib. 1. cap. 9. Sozom. lib. 2. cap. 26.

Qui &
quales epi-
scopi inter-
fuerint.

^b *Eusebianoꝝ.*] Quamquam magni nominis orthodoxi episcopi ad dedicationem basilicæ conuocati fuerint, eique Alexander antistes Thessalonicensis, & Milles Persidis episcopus, & in persecutione ibidem aduersus Christianos excitata martyr, præsto adfuerint; tamen ille Conuentus, quo Arii confessio approbata, ipsiusque restitutio confirmata est, Eusebianoꝝ potius Conciliabulum quam legitima Synodus æstimari debet. Hanc enim rem seorsim ab orthodoxis ipsi soli, vel saltem post catholicorum discessum egerunt. Hoc est quod Athanasius apol. 2. *Nec verentur in dictis suis eos affirmare recte sentire, quos uniuersum orbis Concilium anathemate damnauit: neque timuerunt tam præclaram Synodum, nempe Nicænam, quantum in ipsis est, in angulis demoliri, homines quiduis temere dicentes & facientes.* Dubium igitur non est quin, peracta templi dedicatione, Cœtuque dimisso, ipsi tantum Eusebiani relictæ conuenerint, Ariique fidem probarint, ac tum ipsum, tum alios recipiendos esse statuerint. Si enim orthodoxi episcopi simul ea de causa coiuisissent, aliquis haud dubie catholicus, illam fidei professionem, qua verbum *consubstantiale* ad Arianam hæresim restaurandam fraudulenter omissum & suppressum erat, tamquam Nicæne fidei contrariam & inimicam reiecisset, deque vi illata cunctas catholicorum ecclesias monuisset. Cur Eusebius lib. 4. vitæ Constantini cap. 47. hoc Conciliabulum suorum asseclarum tantopere ostentari, illudque Nicæno Concilio fere exæquarit, nemo prudens non intelligit ideo factum, ut Arii confessio hic probata, Arianorum restitutio hic decreta maiorem fidem sibi vendicaret. Vide Baronium anno 335. num. 42. 46. 54. &c.

Causa
Concilia-
buli.

^c *In causa Arii restituendi.*] Alexandrinæ ecclesiæ & vrbi nimium. Qui enim in Concilio Nicæno palinodiam recantauerat, hac conditione receptus fuerat, ut Alexandriam redire non posset, ut constat ex Hieronymo aduersus Luciferianos. Eusebiani eundem quidem per literas imperatorias reuocare conati sunt; sed Athanasio obnitente, adeoque has omnes turbas ac molitiones in se concitante, frustrati nihil hæcenus obtinuerunt, ut patet ex Athanasio de Synodis, & ex iis quæ infra in notis ad Concilium Constantinopolitanum sub Marco, vbi dicemus, non statim quam ab Eusebiano Arius Hierosolymis receptus fuit, de eiusdem restitutione actum esse, sed tum demum id fuisse tentatum, cum Eusebiano Constantinopolim profecti, noua calumnia excogitata, nouisque testibus adductis, Atha-

ANNO
CHRISTI
335.

nafius non auditus, imperatoris sententia relegatus fuit. De causa Marcelli episcopi Ancyrani in Galatia, & Asterii Cappadocis, quam Socrates lib. 1. cap. 24. hoc Conuentu tractatam, & in Concilio Constantinopolitano repetitam fuisse scribit, ibidem agemus.

^a Anno 335.] Eusebius prædicto loco ait: *Nicanus triumpho nomine vicefimo imperii anno constitutus in vrbe Nicæa vltimæ, id est, præclaram de hostibus victoriam reportabat: hic vero Hierosolymitanus tricesimum eius imperii annum (qui est Christi nati 335. vel 336.) decorabat, &c.*

Quo tempore habitum fuerit.

EPISTOLA CONSTANTINI
HONORIFICE ARIVM AD SE ACCERSENTIS.

IAMDVDVM tuæ grauitati significatum est, vt ad mea castra venires, quo posses nostro aspectu frui: vnde vix fatis mirari possumus, cur hoc abs te non extemplo factum fuerit. Iam igitur publico curru conscenso, nostra castra adire propera, vt nostram benignitatem & studium erga te expertus, in patriam redire queas. Deus te conferuet, carissime. Data ad quintum Kalendas Decembris.

LIBELLVS FIDEI
AB ARIO ET EVZOIO OBLATVS
IMPERATORI CONSTANTINO.

*Religiosissimo sanctissimoque domino nostro imperatori Constantino
Arius & Euzoius.*

Nos quidem, sicut singularis tua erga Deum pietas, domine imperator, in mandatis dedit, fidem nostram scriptis prodidimus, & de Deo cum ipsi, tum ceteri qui nobiscum sunt, ita credere confitemur, vt sequitur:

Credimus in vnum Deum Patrem omnipotentem, & in Dominum Iesum Christum Filium eius, ex ipso ante omnia sæcula genitum Deum Verbum, per quem omnia facta sunt, tum quæ in cælis, tum quæ in terris: qui descendit, & incarnatus est, & passus est, & resurrexit, & ascendit ad cælos, & iterum venturus est iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. In carnis resurrectionem. In vitam venturi sæculi. In regnum cælorum. In vnam catholicam ecclesiam Dei, ab vna orbis

terrarum ora ad alteram vsque se porrigentem.

Hanc fidem a sacrosanctis euangeliis accepimus, ipso
Matth. 28. Domino suis discipulis dicente: *Euntes, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti.* Si vero ista non credimus, sicut vniuersa catholica ecclesia & scripturæ docent, quibus quidem omnino fidem adhibemus; iudex noster Deus sit in præsentia, & in futuro iudicio. Quapropter tuam pietatem obsecramus, imperator sanctissime, vt quoniam viri ecclesiastici sumus, & sensum tum ecclesiæ, tum sacrarum literarum tenemus, nos pro tua sanctimonia, quæ & pacem conciliat, & Deum auguste veneratur, controuersis omnibus & inanibus argutiis sublatis, matri nostræ ecclesiæ scilicet adiungas: vt & nos & ecclesia tranquille vitam degentes, inter nos mutuo pro pacato & pio regni tui statu, & pro vniuerso hominum genere omnes communitè consuetas preces peragamus.

EPISTOLA SYNODALIS DE REBUS IN SYNODO GESTIS.

Sancta Synodus Hierosolymis coacta, ecclesiæ Dei quæ est Alexandria, & per Aegyptum, Thebaida, Libyam, Pentapolim, reliquisque per orbem episcopis, presbyteris, & diaconis in Domino salutem.

OMNIBVS nobis ex diuersis prouinciis in vnum congregatis ad panegyrim celebrandam pro dedicatione martyrii Saluatoris, quod religiosissimus imperator Deo omnium regi & Christo eius ædificauit; maiorem nobis animorum lætitiã, Dei gratia, literæ eiusdem religiosissimi imperatoris præbuerunt; quibus nos ad ea quæ oportuit instigans omnem inuidiam ab ecclesia Dei expellit, & omne odium procul abigit, per quæ Christi membra iam pridem dissidebant; auctorque fuit, vt simplici & placido animo reciperemus Arianos, quos aliquamdiu improba inuidia extra ecclesiam detinuit, & viris istis de rectitudine fidei in literis suis testimonium præbet, quam cum antea fama audiuerat, ipse eandem ex viua eorum voce cognouit, cognitamque approbauit; eamque rem nobis manifestam reddidit: eo quod literis

ANNO
CHRISTI
335.

teris suis orthodoxas eorum virorum opiniones scripto comprehensas subiunxerit, quas omnes agnouimus sanas & ecclesiasticas esse. Quapropter iure admonuit, ut viri isti reciperentur, & coadunirentur cum ecclesia Dei, ut vos ex epistola eius exemplaribus cognoscetis, quæ nos ad pietatem vestram misimus. Credimusque vobis ipsis, veluti propria membra vestri corporis recuperantibus, magnum ex ea re gaudium latitiamque oborituram, dum ipsi viscera vestra, fratres scilicet & patres agnoscitis & recipitis, non solum presbyteris Arianis, sed vniuerso populo cum omni multitudine vobis restituto, quæ ob causam istorum virorum longo iam pridem tempore a vobis dissidebat: decetque vos, cognitis quæ hic acta sunt, quodque viri isti nobiscum communicauerunt, & a tanta sacra Synodo recepti sunt, quam promptissime eos, ut membra ecclesiæ coeant, & in pace sint, consalutare; maxime, quod promulgata & publice edita eorum fides indubitata & apud omnes approbata apostolicam traditionem & doctrinam completatur.

VITA,

ANNO
CHRISTI
336.

EPISTOLA ET DECRETA
MARCI PAPÆ.

MARCUS natione Romanus, ex patre Prisco, ^b fedit annos duos, menses octo, dies viginti vnum. Fuit autem temporibus Constantini Augusti, & Nepotiani ac ^c Secundi consulum, ^e ex die Kalendarum Februariarum, ^d vsque in diem Kalendarum Octobris. ^e Hic constituit, ut episcopus Ostiensis, qui consecrat episcopum Urbis, tunc ^f pallio vteretur, & ab eodem episcopo Urbis Romæ consecraretur. Et constitutum de omni ecclesiastico ordine fecit. Hic fecit duas basilicas, vnam via Ardeatina, vbi requiescit; & aliam in vrbe Roma, iuxta Palatinas. Ex huius suggestione obtulit Constantinus Augustus basilicæ, quam ^g constituit via Ardeatina, fundum rosarum, cum omni agro campestri, præstantem

* Facun-
di

* come-
terium
consti-
tuit

Concil. Tom. 2.

Zzz